

správy, upravující obchod uhlím, tak že na tom, že prodali uhlí spotřebiteli, naprosto nesejde.

Čís. 406.

Amnestie. Bylo-li již právoplatně rozhodnuto o návrhu na zastavení trestního řízení, nelze rozhodnouti o později podaném návrhu z důvodu jiné amnestie, aniž by rozhodnutí dřívější bylo zrušeno.

(Rozh. ze dne 31. března 1921, Kr II 141/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal o zmatečnící stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona:

Usnesením okresního trestního soudu v Brně ze dne 1. dubna 1919 porušen byl zákon v ustanovení § 2 tr. ř. ve znění zákona ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 sb. z. a n. z r. 1920, usnesením téhož soudu ze dne 24. dubna 1920 porušen byl zákon v ustanovení § 352 tr. ř. a rozhodnutím zemského trestního jako odvolacího soudu v Brně ze dne 25. května 1920 porušen byl zákon v ustanovení § 6 tr. ř. ve znění zákona ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 sb. z. a n. z roku 1920. Rozhodnutí posléze uvedené se zrušuje.

Důvody:

Dle spisů okresního trestního soudu v Brně učinila dne 26. srpna 1916 Andělina D-ová oznámení proti Jakubu S-ovi, že jí slibem manželství svedl k souloži; že poměr ten trval až do srpna 1916, v kterémž čase žádala, zvěděvši, že S. počal známost s jinou, splnění manželské slibu, že však týž se zdráhá slib splniti. Jelikož S. zatím nastoupil službu vojenskou, usnesl se okresní trestní soud dne 9. listopadu 1916, že ve smyslu nařízení ministerstva ze dne 26. srpna 1914, čís. 66 věstníku se trestní jednání proti Jakubu S-ovi prozatím dále nepovede. Usnesení to nenabýlo právní moci; zemský soud je zrušil, vyhověv stížnosti Andělíny D-ové s ohledem na to, že ministerské nařízení ze dne 26. srpna 1914, čís. 66 nemá místa, ježto čin byl spáchán v srpnu 1916, a nařídil, by bylo zjištěno, zdali S. snad nepodléhá příslušnosti vojenské. V řízení pak bylo pokračováno, až při hlavním přelíčení prohlásil okresní soud usnesením ze dne 1. dubna 1919, že Jakubu S-ovi dle rozhodnutí presidenta republiky ze dne 21. ledna 1919 udělena byla amnestie, ježto podmínky této amnestie jsou dány, pročez řízení se dle § 2 tr. ř. zastavuje. Přítomné strany, také Andělina D. vzaly prohlášení to na vědomost. Podáním ze dne 9. března 1920 sdělilo a odůvodnilo státní zastupitelství okresnímu soudu trestnímu v Brně svůj názor, že amnestie ze dne 21. ledna 1919 vůči Jakubu S-ovi užito bylo neprávem a žádalo za rozhodnutí v tom směru, jsou-li tu podmínky amnestie ze dne 22. července 1919. Okresní soud trestní v Brně nedbaje toho, že Jakubu S-ovi již jednou přiznána

byla amnestie na základě rozhodnutí presidenta republiky ze dne 21. ledna 1919, vydal nové usnesení ze dne 24. dubna 1920, kterým se mu pro týž přestupek dle § 506 tr. z. opětně přiznává amnestie na základě rozhodnutí presidenta republiky ze dne 22. července 1919 a že se trestní řízení podle § 2 tr. ř. zastavuje. Usnesení toto uvádí dále, že proti němu přísluší oběma stranám stížnost do tří dnů; doručeno bylo úřadu obžaloby, obžalovanému a právnímu zástupci soukromé účastnice Andělíny D-ové. Doručení tohoto usnesení zástupci Andělíny D-ové stalo se dne 26. dubna 1920. Dne 1. května 1920 došla soudu stížnost Andělíny D-ové proti uvedenému usnesení. Dle úředního záznamu podatelny byla stížnost ta dána dne 30. dubna 1920 na poštu. Při podání stížnosti té nebyla tedy dodržena třídní lhůta § 481 tr. ř. Přes to předložil okresní trestní soud stížnost se spisy zemskému trestnímu soudu jako soudu odvolacímu a tento přehlédnuv nedodržení lhůty, usnesením ze dne 25. května 1920 stížnosti vyhověl, usnesení ze dne 24. dubna 1920 zrušil a okresnímu trestnímu soudu uložil, by nařídil hlavní přelíčení a ve věci rozhodl. Druhá stolice při rozhodnutí tom byla vedena úvahou, že přestupek dle § 506 tr. zák. jest deliktem trvalým, jehož skutková podstata ještě dnes objektivně jest dána. S. jest svobodný a má možnost daný slib dosud splniti; nedodržení slibu sahá za okamžik, kdy amnestie ze dne 22. července 1919 byla udělena a nemůže proto jeho čin amnestií býti dotčen. O tomto rozhodnutí zemského trestního soudu uvědomil okresní trestní soud Andělínu D-ovou a Jakuba S-a; k dalšímu opatření však dosud nedošlo, poněvadž zatím došla žádost Jakuba S-a o podání zmatečné stížnosti k zachování zákona. Citované nálezy vesměs porušují zákon. Usnesení okresního soudu trestního ze dne 1. dubna 1919 především tím, že amnestie ze dne 21. ledna 1919 se Jakuba S. netýká, neboť nařízení presidenta republiky, by trestní řízení u občanských soudů republiky čsl. zahájena, dle nařízení min. spravedlnosti ze dne 26. srpna 1914 čís. 66 Věstníku min. spravedlnosti však prozatím v klidu ponechána, byla zastavena, vztahovalo se pouze na činy spáchané před 18. srpnem 1914, kdežto trestnost činu S-ova nastoupila teprve v srpnu 1916, kdy se zdráhal slib manželský splniti. Druhé usnesení okresního soudu trestního ze dne 24. dubna 1920, přiznávající Jakubu S-ovi amnestii ze dne 22. července 1919, jest sice ve věci správné, ale odporuje stěžejní zásadě trestního řízení, ve XX. hlavě trestního řádu obsažené, že v jedné a téže věci nesmí býti rozhodováno nálezem novým, dokud nález dřívější pořadem práva nebyl odstraněn. Prohlášeno-li prvním usnesením zastavení dalšího řízení dle § 2 tr. ř., bylo napřed se domáhati zrušení tohoto usnesení a pak teprve amnestie ze dne 22. července 1919 mohla přijíti v úvahu. Nepochybně konečně, že rozhodnutím zemského trestního jako odvolacího soudu v Brně ze dne 25. května 1920 porušen byl zákon v ustanovení § 6 tr. ř., poněvadž stížnost Andělíny D-ové, nedodržejší třídní lhůty § 481 tr. ř., byla opožděnou a již z tohoto důvodu měla býti odvolacím soudem ihned odmítnuta. Ježto se tak nestalo, nýbrž rozhodnuto bylo naopak v neprospěch obžalovaného, dlužno rozhodnutí to jako nezákonné zrušiti. Naproti tomu lze ohledně obou usnesení okresního soudu vysloviti pouze porušení zákona, ježto usnesení ta ve prospěch obžalovaného vydaná nedovoluje zrušiti zákon na zmatečné stížnosti k zachování zákona.